

man jo også kunne indføre borgerkortet på landsplan uden behandling i Folketinget.

Spørgeren finder det uheldigt, hvis man indfører et borgerkort ad bagdøren uden politisk debat og vedtagelse af retningslinjer, der skal gælde for kortet. Et kort, der både kontrolleres og administreres på embedsmandsniveau, finder spørgeren yderst uheldigt.

Svar (7/5 96)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Af IT-politisk handlingsplan 1996, som er offentliggjort den 30. april 1996, fremgår i initiativ 6.2, at høringsrunden over Indenrigsministeriets debatoplæg om borgerkort er afsluttet i marts 1996, og at regeringen i forbindelse med IT-politisk redegørelse 1996 fremlægger forslag om indførelse af et frivillig borgerkort (chip-kort med PIN-kode), der skal tjene som en sikker elektronisk kommunikationsnøgle for de borgere, der ønsker at benytte elektronisk kommunikation og selvbetjening, herunder indseende i den offentlige forvaltning, samt til digital signatur og kryptering. Det foreslås samtidig, at chip-kort udstedt af offentlige myndigheder til specielle formål, f.eks. studiekort, kan indeholde »borgerkortfunktion«.

Der er derfor p.t. ingen lovgivning under Indenrigsministeriets område, der regulerer spørgsmålet om udstedelse af chip-kort, herunder heller ikke som f.eks. studiekort med samme funktioner som det påtænkte borgerkort. Dette er bl.a. baggrunden for regeringens forslag i IT-politisk handlingsplan 1996 om en lovregulering af dette område, der vil kunne give borgeren den fornødne grad af overskuelighed, frivillighed og beskyttelse mod misbrug.

Eventuel udstedelse af særlige kort som chip-kort kan derfor for tiden ske, såfremt der er hjemmel i særlovgivningen på det pågældende område, f.eks. studieområdet. I et bilag om borgerkort til IT-politisk redegørelse 1996 omtales overvejelserne om et forsøg med chip-kort til studerende i Århus. Den udstedende myndighed og eventuelle andre myndigheder, hvor et sådant kort kan anvendes, vil have ansvaret for sikring af brugernes personlige integritet og retssikkerhed, herunder for overholdelse af register- og forvaltningslovgivningens bestemmelser.

Spm. nr. S 2165

Til justitsministeren (6/5 96) af:

Pia Kjærsgaard (DF):

»Vil ministeren oplyse, om der er begrænsninger i brugen af titelbetegnelser for personer ansat i det offentlige, f.eks. i forbindelse med annoncering og lignende?«

Begrundelse

Politiassistent Lars Rydhard, Aabenraa, har for nylig stiftet en folkelig bevægelse, hvis formål er at lægge pres på folketingspolitikere for at få strammet udlændingeloven. Politimesteren i Aabenraa, Michael Mørup Hansen, har krævet, at Lars Rydhard ikke længere bruger sin officielle betegnelse »politiassistent« i annoncematerialet. Spørgeren mener, det er et udtryk for censur og uretmæssig indblanding fra politimesterens side.

Foreløbigt svar (9/5 96)

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Justitsministeriet har på baggrund af begrundelsen for spørgsmålet anmodet politimesteren i Gråsten og rigspolitichefen om en udtalelse.

Når udtalelserne foreligger, vil Justitsministeriet vende tilbage med en endelig besvarelse af spørgsmålet.

Der henvises i øvrigt til den samtidige foreløbige besvarelse af spørgsmål nr. S 2166.

Spm. nr. S 2166

Til justitsministeren (6/5 96) af:

Pia Kjærsgaard (DF):

»Vil ministeren oplyse, om det er i overensstemmelse med gældende regler, at politimesteren i Aabenraa, Michael Mørup Hansen, har krævet, at politiassistent Lars Rydhard ikke bruger sin officielle stillingsbetegnelse som politiassistent i forbindelse med annoncering og lign. for en privat bevægelse, der er imod den nuværende udlændingelovgivning, og vil ministeren oplyse, om der er andre tilfælde end politiassistent Lars Rydhards, hvor man har forbudt personer at bruge deres officielle stillingsbetegnelse i forbindelse med private gøremål?«